

at vor Arbejderstand i etisk Henseende staar lige saa højt som noget andet Lands Arbejderstand, og jeg vil sige lige saa højt som nogen anden Samfundsklasse. At der findes Tybberier, flette Eksempler, ja det er sikkert, men Ministeren maa dog ikke forlange, at man skal dømme hele vor Arbejderstand efter de flette Eksempler, som man kan se i det Arbejderproletariat, som han og hans Fæller i Ministeriet samle her i Kjøbenhavn for at bygge hans provisoriske Anlæg og Brydelser for Byen. Jeg vil sige, at der er en saa stor Følelse hos vor Arbejderstand for Nødvendigheden af gennem Hjemmet og Hjemmets Optragelse at sikre Børnene en god Fremtid, at det netop er i de bedste og solideste Arbejderhjem, at man finder de solideste og paalideligste Socialdemokrater. Det er ikke de enlige Kugle, der give Socialdemokratiet dets bedste Styrke, nej det er de gode Arbejderhjem, der give det deres Støtte, fordi Fædrene og Modrene have levet Livet og set, hvor vanskeligt det er at bestaa og kæmpe sig frem i vort Samfund. De vide, hvad det gælder om for at stærke Børnene for Fremtiden, og de haabe paa ved Sammenlutning, om ikke at naa det ideale Forbillede — det tror jeg heller ikke, de naa — som de opstille som Socialismens Formaal, saa dog som politisk Parti at naa Magt til at reformere Samfundet saaledes, at det bliver lettere at leve for dem, der staa paa Styggesiden af Livet. Ministeriet har anført, at det var en uanstændig Stat, vi havde paa Brændevin. Ja hvorfor? Fordi den ser meget større i andre Lande. Ja, det er ganske vist. De andre europæiske Lande føre jo an i Kampen for at udvikle Militærlivet, og jo kræsere det skal drives frem, desto nødvendiggere bliver det for de magthavende at skaffe Penge. Men efterhaanden som de ved Toldmure og Beskyttelseslove hindre den naturlige Udvikling af Samfundslivet, den naturlige Udvikling af Industri og Handel, bliver det naturligvis vanskeliggere for dem at faa Pengene, men ved Hjælp af deres Toldlove og Toldmure, til Hindring for Omsætning, skabe de mere og mere fattigdom, og fattigdommen fremavler Drifkeriet — det er ikke, som Ministeren mener, at Drifkeriet skulde fremvæle fattigdommen — og saa er det saa sikkert at lægge Stat paa Brændevinen, for saa saar man i alt Fald nogle Penge. Ministeren henviste til Rusland, hvor der er den højeste Stat paa Brændevin. Jeg ved nu ikke, om Arbejderforholdene ere saa gode i Rusland, at der er Grund til at fremhæve dem. Jeg tror ikke, at Drifkeriet i Rus-

land er lavere end her, og jeg tror, at fattigdommen er saa stor der, at Brændevinen mange Steder er den eneste Tilflugt. Befolkningen har, naar den skal løsrive sig fra Tanken om den sørgelige Tilværelse. Saa nævnte Ministeren England. Ja, ogsaa der er jo Brændevinsstaten høj; men der giver man jo ogsaa noget ganske andet. Det er det Samfund, som gaar i Spidien for Udviklingen, for den fri Handel, for den fri Virksomhed og de billige Livsforhold, og saa har man i Stedet lagt noget over paa Brændevinen. Der kan Befolkningen tjene saa meget, at den har Raad til at betale ogsaa en høj Snaps, det kan den ikke i de andre Lande. Med Hensyn til Brændevinsbeskatningen vil jeg sige, at min Stilling over for den er den samme, som den altid har været, og som jeg tidligere har tilladt mig at udvikle her i Folketinget. Ganske fort skal jeg anføre: I alle Lande søger man at knytte Brændevinsproduktionen til Jordbruget, det er en agrarisk Fordring, og det var den, der til Dels var Anledning til, at vi for nogle Aar siden gif over fra Karrumsbeskatning til Udbyttebeskatning; man haabede den Gang, at det skulde bevirke, at Brænderierne gif ud paa Landet. Thi Forholdet var jo det, at i sin Tid vare de paa Landet, men ogsaa den Gang tvang man dem af fiskale Grunde ind til Bjerne, og vi have altsaa det unaturlige Forhold, at Jordbrugets Produkter, Kartofler og Korn, med store Omkostninger skulle føres ind til Bjerne, der forarbejdes de, og Affaldet føres saa ud paa Landet — ja selv Fedningen af Kreaturerne finder Sted i Bjerne, og saa maa man atter føre Fedningen ud paa Landet. Det naturlige er ligesom i andre Lande, at Brænderierne findes paa Landet, og skulle vi altsaa gøre noget ved Brændevinsbeskatningen, saa synes det mig dog, at det naturligste vilde være, at man gør det, som dog alle ere enige om er det bedste, at Regeringen overtager Rektifikationsapparaterne og støtter Anlæg af Brænderier ude paa Landet, saaledes at de blive anbragte paa de Steder, hvor det er til Nytte for Jordbruget, og forsvinde fra Bjerne. Naar Staten overtager Rektifikationen, fastsætter den Prisen for Raaspritten ude paa Landet efter Dagens Pris, og saa kan den igen afsætte det rensede Produkt til den Pris, som man vil, men det bliver da Lovgivningsmagtens Sag til enhver Tid at fastsætte denne Pris eller det Forhold, der bør være mellem Dagsprisen paa Raasprit og det forædlede Produkt. Derved vilde man yderligere opnaa at imøde-